

5. Noeller T. P., Smith M. D., Holmes L. et al. A theme-based hybrid simulation model to train and evaluate emergency medicine residents. *Academic Emergency Medicine*; 2008; 15:1199–206

РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРЯ

**Курнишев О.Ю., Смандич В.С., Хухліна О.С., Мандрик О.Є.,
Сокорська В.О., Райда В.В.**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

За підтримки проєкту Erasmus+ KA2 CBHE № 618812-EPP-1–2020–1-GE-EPPKA2-CBHE-IP SAFEMED+ «Simulation in Undergraduate MEDical Education for Improvement of SAFETY and Quality of Patient Care» / «Симуляційне навчання в медичній освіті для підвищення безпеки та якості обслуговування пацієнтів»

У більшості країн Європи навчання в симуляційних центрах є обов'язковою складовою в професійній підготовці, підвищенні кваліфікації та визначенні компетенцій медичних працівників. Симуляційні центри розділяють на три групи: шпитальні, комерційні та приватні. Шпитальні симуляційні центри використовують під час викладання клінічних дисциплін для післядипломного навчання спеціалістів. Комерційні симуляційні центри доступні незалежно від часу роботи шпиталю та, залежно від напрямку роботи, мають більш індивідуалізований характер із певної патології або дисципліни. У навчанні використовують тварини та спеціалізоване медичне обладнання. Приватні симуляційні центри звичайно закриті для відвідувачів і використовують для тестування та моніторингу нового обладнання (симуляційного або медичного), а також для навчання розробників.

Професійна компетенція лікаря спеціаліста можлива лише за відповідного засвоєння ним практичних навичок і вмінь, постійному їхньому удосконаленні та засвоєнні нового. Симуляційне навчання має багато переваг на відміну від традиційної системи підготовки, а саме можливість об'єктивної реєстрації параметрів виконаних професіональних дій з метою досягнення високого рівня підготовки кожним спеціалістом, засвоєння навичок без ризику для пацієнтів і незалежність від роботи клінік. Незалежно від традиційної системи підготовки, при якій лікар може досконально знати теоретичну частину тієї чи іншої маніпуляції та не мати практичного досвіду, використання симуляційних технологій дає змогу відпрацювати той чи інший алгоритм практичних дій та в майбутньому використати набуті знання при роботі з пацієнтами. Так, завдяки використанню симуляційних технологій

спеціаліст має нагоду повторювати відповідну навичку до автоматизму, що вдосконалює його майстерність і підвищує рівень компетентності. Навчаючись за традиційною системою підготовки, спеціаліст не завжди отримує можливості ознайомитися з усім різновидом клінічних ситуацій та ситуацій через відсутність «тематичних» пацієнтів і неможливість відпрацювати навичку через етико-деонтологічні та певні інші перешкоди. Симуляційне навчання надає йому цю можливість. Навчання з використанням манекенів, тренажерів і стандартизованих пацієнтів уже давно увійшло в освітню практику багатьох країн світу, але й дотепер проводиться великий спектр досліджень щодо визначення ефективності цього методу навчання. Отже, реформування та модернізація галузі охорони здоров'я, постійний ріст вимог до якості надання медичної допомоги населенню потребують від лікарів досконало володіти й теоретичним фундаментом, і мати певний практичний експірієнс. Тому введення симуляційного методу навчання, як одного з базових, є новим напрямом у підготовці висококваліфікованих конкурентоспроможних кадрів, становленні медичного працівника як професіонала й цілісної особистості.

Список використаних джерел

1. Проблеми та перспективи вищої медичної освіти в реалізації Національної стратегії реформування системи охорони здоров'я України / В.М. Мороз, Ю.Й. Гумінський, Л.В. Фоміна, Т.Л. Полеся. — 2015. — 3 с.
2. Бахнівський В.С. Міждисциплінарний взаємозв'язок у викладанні організації охорони здоров'я та внутрішньої медицини як компонент реалізації Національної стратегії побудови нової системи охорони здоров'я в Україні / В.С. Бахнівський, Ю.Ю. Шушковська. — 2012. — 11 с.
3. Башинський Г.П. Деякі питання організації роботи теоретичних та клінічних кафедр у розбудові системи охорони здоров'я України на період 2015–2025 рр. / Г.П. Башинський, О.І. Башинська. — 15 с.
4. Вільцанюк О.О. Реформа вищої медичної освіти) шлях до вдосконалення ринку медичних послуг / О.О. Вільцанюк, О.В. Ткаченко. — 2016. — 44 с.
5. Гуменюк А.Ф. Формування клінічного мислення — пріоритетне завдання у вихованні майбутніх лікарів в Україні / А.Ф. Гуменюк, І.В. Баранова. — 2014. — 43 с.